

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.20.350/2019/7.

A tanács tagjai: Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke

Nyíróné dr. Kiss Ildikó előadó bíró

. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes neve (**felperes címe**)

A felperes képviselője:

. Albrecht Norbert ügyvéd (**fél címe**)

Az alperes: alperes neve (**alperes címe**)

A per tárgya: Szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatása, kapcsolattartás
újr szabályozása és gyermektartásdíj felemelése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

ékesfehérvári Járásbíróság 16.P.23.151/2016/88.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ékesfehérvári Törvényszék 3.Pf.310/2018/8.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 82.000 (nyolcvankétezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és az alperes (a továbbiakban: a felek) házasságon kívüli kapcsolatából 2004. július 24. napján született a **N. L.** utónevű gyermekük. A Budai Központi Kerületi Bíróság 2007. december 4. napján jogerős ítéletével a gyermeket az alperesnél helyezte el; a felperes és a gyermek kapcsolattartását úgy szabályozta, hogy a felperes a gyermeket kéthetente pénteken 16 órától vasárnap 18 óráig és az iskolai szünetek felében vihetné el. A gyermek azóta az alperessel él együtt. A felperes több alkalommal kezdeményezte a gyermekelhelyezés, illetve a szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatását; kereseteit a bíróság a 2010. június 29. és 2018. december 6. napján jogerős ítéletével elutasította.
- [2] A felperes és a gyermek közötti kapcsolattartás zavartalanul megvalósult, az alperes vitte a gyermeket a felperes lakására. A gyermek a 2016. november 5-6-i kapcsolattartáson történelekről hangfelvételt készített, ennek alapján az alperes a felperest kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt jelentette.
- [3] A felperes rendszeresen konfliktusokba keveredett a gyermek tanáraival, a családsegítő szolgálat munkatársaival; bejelentéseket tett a családsegítő munkatársai és pszichológusa ellen; felvette a kapcsolatot a gyermek barátaival. A gyermeket indokolatlanul különböző orvosi vizsgálatokra vitte,

terhességi tesztet végeztetett vele, annak eredménytelensége miatt nőgyógyászati vizsgálatot kezdeményezett. Drogfogyasztás vádjával rendőrségi bejelentést tett, ezért az alperes lakásában éjszaka házkutatást tartottak, a gyermeket pedig drogteszt elvégzése érdekében rendőrök kísérték a rendelőintézetbe.

- [4] **M. S.** igazságügyi pszichológus szakértő 2018. január 7. napján előterjesztett szakvéleménye szerint a felperes és gyermek kéthetenkénti kapcsolattartása indokolt, továbbá az, hogy a gyermek életkorának növekedésével saját igénye szerint tudjon találkozni a felperessel (63. sorszámú szakvélemény 12. oldal). A szakértő szakvéleményét a 2018. július 3. napján tartott tárgyaláson módosította: a szakértői vizsgálat óta fokozódott a konfliktus a felek között, ezért a gyermek érdekében indokolt a kapcsolattartás egy évre való felfüggesztése. A felperessel kialakult helyzet olyan feszültséget kelt a gyermeknél, ami már megbetegítő a számára. Egy év alatt a folyamatban lévő különböző eljárások befejeződnek, utána lehetne visszatérni a szokásos kéthetenkénti kapcsolattartáshoz. A szakértő nem zárta ki, hogy a felperes magatartása veszélyezteti a gyermeket (85. sorszámú jegyzőkönyv 7. oldal).
- [5] A kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt folyamatban lévő büntetőeljárásban beszerzett, **P. E.** igazságügyi pszichológus szakértő 2018. február 16. napján készített szakvéleménye szerint a gyermek traumatizáltságának hátterében egyrészt a szülei konfliktusába való bevonódottsága áll, ami mindkét szülő felelőssége; másrészt az érzelmileg és erkölcsileg bántalmazó anyai magatartás, amely a gyermek aktuális pszichés állapotára és további fejlődésére hangsúlyozottabb, meghatározóbb hatással van. A felperes évek óta sorozatosan feljeleníti az alperest, eljárásával saját igazát szeretné bizonyítani és gyermekét visszaszerezni. Ez egyáltalán nem szolgálja a gyermek érdekét, érzelmileg rendkívül nagy terhet rak rá. A felperes kommunikációja a gyermekben szorongást és bűntudatot ébreszt, az anyai vádakkal a gyermek azonosul, önmagát hibáztatja a problémákért. A gyermek igyekszik lojális maradni a felpereshez, de a felperesi magatartásformák mind érzelmileg, mind erkölcsileg rendkívül káros hatással vannak rá; abban az alperessel való kapcsolat befolyásolására való törekvés, bűntudatkeltés, érzelmi zsarolás és verbális bántalmazás is megjelenik. Ezek olyan manipulatív szülői magatartásformák, amellyel egy gyermekben az azt alkalmazó szülő irányába erős kötődést, érzelmi függést lehet kialakítani, amit önvádolás kísér és pszichoszomatikus tünetekben nyilvánul meg (84. sorszámú szakvélemény 11.-12. oldal).
- [6] **B. B.** klinikai gyermek szakpszichológus 2018. december 8. napján készített pszichológiai véleménye szerint a felperes és a gyermek közötti kapcsolati működés tartósan megterhelő, a gyermek számára érzelmileg kihasználó, ennél fogva bántalmazó (13. sorszám alatti irat). A 2017. szeptember 17. napján készült feljegyzésében pedig rögzítette: a felperes kapcsolattartási jogával súlyosan visszaél, felróható magatartásával a gyermek nevelését és fejlődését súlyosan veszélyezteti, a gyermek számára a felügyelt kapcsolattartás a biztonságos (37. sorszám alatti irat).
- [7] A Budaörsi Járásbíróság a felperest 2011. december 31. napjáig havi 20.000 forint; 2012. január 1. napjától havi 15.000 forint gyermektartásdíj fizetésére kötelezte. A gyermektartásdíj fizetési kötelezettség megállapításakor a felperes bérelt lakásban élt, amelynek bérleti díja havi 60.000 forint, lakásfenntartási költsége havi 27.000 forint volt. 2013. és 2014. évben nem volt munkaviszonya, hajgyógyászatból származott bevétele, megélhetését testvére segítségével biztosította. A korábbi kapcsolatából 1996. évben született gyermekével szemben havi 15.000 forint összegű gyermektartásdíj fizetési kötelezettség terhelte.
- [8] A felperes jelenleg is bérelt lakásban él, a bérleti díj és a lakásfenntartási költségek változatlanok. A **S.** Betéti Társaságnál áll adminisztratív munkakörben 6 órás munkaviszonyban, havi nettó jövedelme 105.000 forint, ezen felül hajgyógyászatból kb. havi 30.000 forint jövedelme származik. Megélhetésében a testvére továbbra is támogatja. Másik gyermeke nagykorú lett, vele szemben tartási kötelezettsége megszűnt.
- [9] Az alperes cukrász egyéni vállalkozó, havi rendszeres nettó jövedelme 150.000 forint és 12.200 forint családi pótlékban részesül. **R.-n** a tulajdonában álló ingatlanban lakik a gyermekkel, a

lakásfenntartási költségek havonta 40.000 forintot jelentenek. Egy 1991-es évjáratú Volkswagen Transporter típusú gépjármű és 3 db, összesen 3.000.000 forint értékű ló áll a tulajdonában. A közös gyermekén kívül tartásra szoruló hozzátartozója nincs, házasságából született gyermekei már nagykorúak.

- [10] A gyermek tartásával felmerülő rendszeres havi kiadás 87.000 forint. 2017. évben rendkívüli kiadásként a fogszabályozó és a szemüveg 45.000 - 45.000 forint, a beiskolázás 10.000 forint költsége merült fel.

A viszontkereset és a felperes védekezése

- [11] Az alperes az érdemben elbíráható felülvizsgálati kérelemmel érintett viszontkeresetében a felperes kapcsolattartási jogának megvonását és 2016. december 1. napjától kezdődően a felperes által fizetendő gyermektartásdíj havi 30.000 forintra való felemelését kérte.
- [12] A felperes érdemi ellenkérelme a viszontkereset elutasítására irányult.

Az első- és másodfokú ítélet

- [13] Az elsőfokú bíróság ítéletének a felülvizsgálati kérelemmel érintett rendelkezésével a felperes kapcsolattartási jogát 2019. január 31. napjáig megvonta. 2019. február 1. és 2019. augusztus 31. napja közötti időtartamban a kapcsolattartást úgy szabályozta, hogy a folyamatos kapcsolattartás az elvitel jogával minden hónap harmadik hétvégéjén pénteken 16 órától vasárnap 16 óráig; 2019. szeptember 1. napjától kezdődően pedig minden páratlan hétvégén pénteken 16 órától vasárnap 16 óráig illeti meg a felperest. Ugyanígy történik a kapcsolattartás az iskolai szünetekben is.
- [14] A felperes által fizetendő gyermektartásdíj mértékét 2016. december 1. napjától 2018. június 30. napjáig havi 20.000 forintra, 2018. július 1. napjától havi 25.000 forintra felemelte. Ezt meghaladóan a viszontkeresetet elutasította.
- [15] A kapcsolattartási jog megvonásáról és korlátozásáról a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:148. §-a, 4:181. § (1), (2), (3) és (4) bekezdése, továbbá a 4:184. §-a alapján döntött. Vizsgálta: megvalósult-e a kapcsolattartási jog megvonásának és korlátozásának az a feltétele, hogy a felperes felróható magatartást tanúsított.
- [16] A büntetőeljárásban és a perben beszerzett pszichológus szakvélemény, továbbá a gyermeket kezelő pszichológus tanúvallomása alapján megállapította: a gyermek érdeke az, hogy minél előbb lezáruljanak a jogi eljárások, mert a rendőrségi eljárás, a környezettanulmányok, a családsegítői esetkonferenciák, a pszichológiai vizsgálatok az amúgy is nehezebb életszakaszban lévő, alkalmanként nyomott hangulatú kamasz gyermeket felzaklatják. Fontos lenne, hogy a gyermek nyugalomban, érzelmi biztonságban élhesse a hétköznapijait.
- [17] Az, hogy a felperes a kapcsolattartások alatt a gyermeket trágáran szidalmazza, testét akarata ellenére vizsgálja, nőgyógyászhoz viszi, rendőrségi bejelentést tesz a drogfogyasztásáról, alaptalanul vérfertőzéssel vádolja az alperest, olyan magatartások, amelyek a kapcsolattartás célját megghiúsítják, a gyermeket folyamatos feszültségnek teszik ki. Önmagában az a tény, hogy a gyermek komolyan tart attól: a felperes arra is képes, hogy a kábítószer fogyasztással vádolása érdekében az ételébe tegyen valamit, már olyan súlyos állapot, ami indokolja a kapcsolattartási jog átmeneti korlátozását. A gyermek kifejezetten tart a felperestől; attól, hogy milyen újabb eljárásnak, vizsgálatnak teszi ki. A gyermek nyugalma, lelki biztonsága miatt a jelen konfliktusos helyzetben indokolt a kapcsolattartás megvonása.
- [18] A felperes által fizetendő gyermektartásdíj mértékének felemeléséről a Ptk. 4:210. § (1) és (2) bekezdése alapján döntött. Köztudomású tény, hogy a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének megállapítása óta eltelt évek alatt a gyermek szükségletei életkorából adódóan emelkedtek. A felperes jövedelmi helyzete javult: havi 105.000 forint rendszeres jövedelem mellett

kiegészítő bevételekkel is rendelkezik és a korábbi kapcsolatából született gyermeke után már nem terheli gyermektartásdíj fizetési kötelezettség. A 25.000 forintba felemelt tartásdíj ugyan alacsonyabb, mint a felperes jövedelmének 20%-a, de az elsőfokú bíróság értékelte azt is, hogy a lakhatását egyedül kell bérelt lakásban megoldania.

- [19] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta: a felperes kapcsolattartási jogát 2019. december 31. napjáig vonta meg; 2020. január 1. napjától kezdődően pedig úgy szabályozta, hogy arra minden hónap harmadik hétvégéjén pénteken 16 órától vasárnap 16 óráig jogosult. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [20] A másodfokú bíróság megállapította: a gyermek mindkét szülőt szereti, azonban a szülők közötti viszony rendkívüli mértékben elmergesedett. A felperes által indított eljárásokat a gyermek nehezen éli meg, számára rendkívül megterhelő, lojalitáskonfliktust idéz elő. Az eljárás során bebizonyosodott: a felperes a gyermek egészségügyi, fizikai ellátottsága terén alaptalanul vádolta az alperest. Az sem nyert igazolást, hogy a felperes által szorgalmazott, a gyermeket megterhelő orvosi vizsgálatok - a gasztroenterológiai vizsgálatról a nőgyógyászati vizsgálaton át, a gyermek elvégzettetett drogtesztig bezárólag - szükségesek voltak. A hangfelvételtől, a gyermek független, harmadik személyek előtt tett nyilatkozatából megállapítható az is, hogy a felperes kapcsolattartási jogát nem a gyermekkel való tartalmas és építő jellegű együttlétre kívánja felhasználni, hanem az alperessel szemben érzett negatív érzelmeit hangoztatja, a gyermeket az apa ellen hangolja, összességében arra használja fel, hogy a gyermek nála történő elhelyezését elérje. A kapcsolattartás ilyen gyakorlása azonban nem szolgálja a gyermek érdekét, azzal ellentétes. Ez a gyermek számára rendkívüli módon megterhelő helyzet csak a kapcsolattartási alkalmak átmeneti megvonásával szüntethető meg.
- [21] A pszichológus szakértő szakvéleménye és tanúvallomása, a gyermek véleménye alapján - figyelembe véve a Ptk. 4:181. § (1) bekezdésben és 4:147. § (1) bekezdésben foglalt rendelkezéseket - a felperes kapcsolattartási jogának megvonása egy év időtartamra szükséges és indokolt. Ez elegendő időtartam a szülők által indított különböző eljárások befejezéséhez, a kedvező megnyugvásához és a szülő, gyermek kapcsolat kedvező alakulásához. Az egyéves időtartam lejárta után pedig a gyermek ilyen tartalmú kérésére is tekintettel havonta egy alkalommal indokolt a kapcsolattartás. Megjegyezte azt is a másodfokú bíróság: a kapcsolattartás ítélet szerinti szabályozása nem jelenti azt, hogy a gyermek - amennyiben úgy ítéli meg, hogy édesanyjával találkozni szeretne - ne látogathassa meg a felperest a saját akaratából.
- [22] Az elsőfokú ítélet gyermektartásdíjat felemelő rendelkezésének helybenhagyását a másodfokú bíróság azzal indokolta: a gyermek természetbeni támogatása nem mentesíti a felperest a tartásdíj fizetése alól. Ha a jogosult a tartásdíjat pénzben igényli, azt a kötelezett nem természetben, hanem pénzben köteles teljesíteni, az általa nyújtott természetbeni tartás nem válthatja ki a pénzben fizetendő gyermektartásdíjat. A felperes korábbi kapcsolatából született gyermeke már nagykorú, vele szemben a felperesnek nincs tartási kötelezettsége. Az elsőfokú bíróság a felperes kedvezőtlenebb vagyoni, jövedelmi viszonyait kellőképpen értékelte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [23] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A kapcsolattartás körében előterjesztett eredeti felülvizsgálati kérelmében azt kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően helyezze hatályon kívül és a viszontkeresetet utasítsa el. A hiánypótlásra felhívás után előterjesztett kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem gyermektartásdíjra vonatkozó részében pedig azt kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően helyezze hatályon kívül és a viszontkeresetet utasítsa el. Megsértett

jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 206. §-t jelölte meg.

- [24] A jogerős ítélet azért jogszabálysértő, mert az eljárás bíróságok a tényállást helytelenül állapították meg, levont jogi következtetésük téves volt, iratellenesen, egyoldalúan nem értékelték jelentős körülményeket. Csak az egyik szülőt sújtották olyan helyzetben, amikor mindkét szülőt terhelte a felelősség. Nem róható fel neki az a küzdelem, hogy a gyermekének a legjobbat akarja, észreveszi a rosszat, félti és mindent megtesz érte.
- [25] Az eljárás bíróságok jogellenesen a szakvélemény egyes mondatait kiragadták a szöveggörnyezetből, alaptalanul vonták le azt a következtetést, hogy az anyai magatartás meghatározóbb. Nem vizsgálták az alperes szerepét a gyermek konfliktusos helyzetében. Tévesen állapították meg azt is, hogy alaptalan vádakkal élt a gyermek egészségügyi, fizikai ellátottsága terén. A vizsgálatok minden alkalommal indokoltak volt, mert azokat az alperes nem folytatta le, a mulasztásokat ő pótolta. Tévesen jutottak arra a következtetésre is, hogy összességében nem a gyermekkel való együttlétre használta fel a kapcsolattartásokat. Az eljárásban megkérdőjelezte **M. S.** szakértő szakvéleményét, akinek a javaslatától a bíróság döntése eltér, és **P. E.** pszichológus szakértő minden mondatát megcáfolta. A másodfokú bíróság egzakt tényekre hivatkozás nélkül határozta meg a kapcsolattartási jog megvonásának időtartamát. Jogszabályi rendelkezés nélkül döntött úgy, hogy a kiskorú gyermek saját döntésére bízta a felperessel való kapcsolattartást, ezzel a gyermek önkényesen felülírhatja az ítéleti rendelkezést.
- [26] A jogerős ítélet gyermektartásdíjat felemelő rendelkezése azért jogszabálysértő, mert téves az az álláspont, hogy a természetbeni tartásnak nincs jelentősége; a gyermektartásdíj felemelésekor minden körülményt mérlegelni kell, ideértve az általa nyújtott természetbeni ellátást is. A jogerős ítélet nem tárta fel az alperes vagyoni körülményeit és tévesen utal arra is, hogy értékelte a kedvezőtlenebb vagyoni, jövedelmi viszonyait is.
- [27] 2018. december 2. napjától egy 49 m² nagyságú lakást bérel, a bérleti díj és a lakásfenntartási költségek havi 112.000 forintot jelentenek. Összes jövedelme 135.000 forint, amelyből nagyon megterhelő a 25.000 forint összegű gyermektartásdíj fizetése. Nagykorú gyermeke a tiszalöki büntetés-végrehajtási intézetben van, akit élelmiszer csomaggal kell támogatnia. A felemelt gyermektartásdíj fizetésére nem teljesítőképes.
- [28] Felülvizsgálati kérelméhez csatolta a gyermek védelembe vétele iránti eljárásban a **F.** Kormányhivatal 2018. december 11. napján hozott határozatát.
- [29] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A jogerős ítélet óta a kapcsolattartás úgy valósul meg, hogy amennyiben azt a gyermek igényli, akkor egy-egy napra elmegy a felpereshez. A felperes továbbra is eljárásokat kezdeményez a gyámhivatalban és a gyermektartásdíjat nem fizeti.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [30] A Kúria 2. számú végzésével hivatalból elutasította a jogerős ítélet szülői felügyeleti jog gyakorlásának megváltoztatását elutasító és a kapcsolattartási jogot 2019. január 31. napjáig megvonó rendelkezése ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmet; ezért a jogerős ítélet ezt meghaladó rendelkezései ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmet bírálta el. Kizárólag azt vizsgálta: jogszabálysértő-e a jogerős ítéletnek a kapcsolattartási jog 2019. január 31. napját követő időtartamra történő megvonására és 2020. január 1. napjától kezdődő korlátozására, továbbá a gyermektartásdíj felemelésére vonatkozó rendelkezése.
- [31] A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.
- [32] A felperes a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát a régi Pp. 206. § rendelkezéseinek megsértésére alapította.

- [33] A régi Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát csak jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. Jogszabálysértésnek tekinthető a megalapozatlan ítélet is. Megalapozatlanságról azonban csak akkor lehet szó, ha a tényállás feltáratlan maradt, vagy a megállapított tényállás iratellenes, illetőleg okszerűtlen, logikai ellenmondásokat tartalmaz. Nem állapítható meg jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja, a felülvizsgálati eljárásban ugyanis a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye.
- [34] A régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. Az idézett jogszabályhelyből következően a bíróság mérlegelése kiterjed egyrészt az egyes bizonyítékok bizonyító erejének megállapítására, másrészt a bizonyítékok egybevetésére és a maguk összességében való értékelésére. Mindezekből következően útján alakul ki a bíróság belső meggyőződése arról, hogy az ügyre vonatkozó tények valóságok, illetve bizonyítottak-e vagy sem.
- [35] Az elsőfokú bíróság a helyes tényállás megállapítása érdekében részletesen meghallgatta a feleket és terjedelmes bizonyítási eljárást folytatott le: több alkalommal kihallgatta tanúként az akkor csaknem 14. életévét betöltött gyermeket és őt a Gyermekjóléti Központban kezelő klinikai gyermek szakpszichológust; pszichológus szakértőt rendelt ki, akit a tárgyaláson is meghallgatott; a felperes ellen folyamatban lévő büntető eljárásban rendelkezésre álló pszichológus szakvéleményt és a gyermekvédelmi eljárások iratait beszerezte. Ezen bizonyítékok mérlegelésével állapította meg a tényállást és vont le jogi következtetését.
- [36] A másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a gyermektartásdíj felemelése iránti viszontkereset körében a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és a helyes jogszabályok alkalmazásával helytálló volt az abból levont jogi következtetése is, amelyekkel teljes mértékben egyetértett. A kapcsolattartás megvonásának időtartama és korlátozása körében az elsőfokú bíróság által beszerzett bizonyítékok újbóli egybevetésével és értékelésével arra a következtetésre jutott, hogy a felperes felróható magatartása és annak a gyermekre gyakorolt káros hatása miatt a kapcsolattartás hosszabb időtartamú megvonása majd a havi egy alkalommal történő gyakorlása áll a gyermek érdekében.
- [37] A Kúria a felülvizsgálati eljárás során kizárólag azt vizsgálhatja, hogy az eljáró bíróságok tettek-e iratellenes megállapítást, és okszerűtlenül mérlegelték-e a rendelkezésre álló bizonyítékokat. A Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megváltoztatására csak kivételesen, abban az esetben jogosult, ha a felülvizsgálni kért jogerős határozat iratellenes, vagy kirívóan okszerűtlen, logikátlan, ellentmondásos megállapításokat tartalmaz (EBH 2006.1526.). Nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013. 119. II.).
- [38] A Ptk. 4:184. § alapján a bíróság a felróható magatartást tanúsító szülő kapcsolattartási jogát a gyermek érdekében korlátozhatja vagy megvonhatja. E jogszabályi rendelkezés alapján az eljáró bíróságoknak azt kellett vizsgálniuk: a felperes felróható magatartást tanúsított-e; és ha igen, a kapcsolattartási jogának korlátozása vagy megvonása a gyermek érdekében áll-e.
- [39] Az adott esetben az eljáró bíróságok a bizonyítékok - különösen a gyermek tanúvallomása és a perben beszerzett szakvélemény - együttes, okszerű, iratszerű és logikus, a régi Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt elveknek megfelelő mérlegelésével döntöttek a felperes kapcsolattartási jogának megvonásáról és korlátozásáról; helyes a másodfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy indokolt a kapcsolattartás megvonásának hosszabb időtartama, majd annak letelte után a kapcsolattartás nagyobb időközökben történő gyakorlása. Helyesen értékelte: az érzelmileg és erkölcsileg is bántalmazó anyai magatartás az, ami a gyermek fejlődésére hangsúlyozottabb,

meghatározóbb negatív hatással van; és kapcsolattartási jogát a felperes nem a gyermekkel való tartalmas és építő jellegű együttlétre kívánta felhasználni, ami nem szolgálja a gyermek érdekeit, az számára megterhelő.

- [40] Egyetért a Kúria a másodfokú bíróságnak azzal a megállapításával is: a kapcsolattartás jogerős ítélet szerinti szabályozása nem zárja ki, hogy a gyermek igénye szerint gyakrabban is találkozasson a felperessel. Ez a felülvizsgálati kérelem érvelésével szemben nem a jogerős ítélet gyermek általi „felülírását” jelenti, hanem azt, hogy amennyiben a kapcsolattartás a gyermek számára kellemes élményt jelent, akkor kezdeményezheti az ítéletben szabályozott, kötelezően megvalósítandó alkalmaknál gyakoribb találkozásokat is.
- [41] Az eljáró bíróságok nem sértették meg a bizonyítási szabályokat a gyermektartásdíj felemelésél irányadó, a Ptk. 4: 210. § (1) bekezdésében szabályozott feltételek fennállásának mérlegelésénél sem. A felülvizsgálati kérelem érvelésével szemben az elsőfokú bíróság vizsgálta az alperes körülményeit is: az elsőfokú ítélet tartalmazza az alperes jövedelmi - vagyoni viszonyaira, életkörülményeire tett megállapításokat (elsőfokú ítélet 3. oldal ötödik-hatodik bekezdés). A felperes kedvezőtlenebb vagyoni viszonyait pedig úgy értékelte, hogy a gyermektartásdíjat a Ptk. 4:218. § (4) bekezdésében szabályozott, a kötelezett átlagos jövedelmének tizenöt - huszonöt százalékában meghatározott korlát alsó határához közelebb eső 18,5%-ban határozta meg (elsőfokú ítélet 10. oldal első bekezdés). A másodfokú bíróság pedig részletesen kifejtette, hogy a Ptk. 4:216. § (1) bekezdése alapján a felperest elsősorban a tartás pénzbeni teljesítése terheli (másodfokú ítélet 5. oldal első bekezdés).
- [42] A Kúria az eljáró bíróságok részletes, minden körülmény értékelésére kiterjedő indokolásával egyetért, annak megismétlését a régi Pp. 270. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó 254. § (3) bekezdés szerint mellőzi.
- [43] A Kúria a régi Pp. 270. § (2) bekezdés szerint a jogerős ítélet felülvizsgálatát végzi el; a régi Pp. 275. § (1) bekezdés alapján pedig a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. Ezekből a jogszabályi rendelkezésekből az következik, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárásban kizárólag az első- és másodfokú eljárásban is rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelheti, a jogerős ítélet meghozatalát követően bekövetkezett tényeket és ezek bizonyítékait nem. A Kúria ezért nem vizsgálta érdemben a feleknek a jogerős ítélet meghozatala után bekövetkezett tényekre tett előadását és a felülvizsgálati kérelemhez csatolt okirati bizonyítékot.
- [44] A Kúria a kifejtettetekre tekintettel megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálattal támadott részében nem jogszabálysértő, ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartása nélkül bírálta el.
- [46] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére, melynek összegét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdése, a (3) bekezdés d) pontja és az 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg.
- [47] Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel.

Budapest, 2019. június 11.

dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. előadó bíró, dr.

Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül: